

[Krag.]

gik ved det bekendte Valg i Aarhus, hvor det faktisk var saaledes, at det var det tidligere Medlem af det høje Ting Grev Holsteins Vælgere, som valgte Modstanderen af den holsteinske Politik, det nuværende ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Lange, ind i Folketinget. Det viser i denne Sammenhæng en meget fremtrædende Brist ved det Valglovsforslag, som her foreligger, og som ogsaa er knyttet til den Valglov, vi i Øjeblikket har.

Jeg har i Gaar redegjort for vor Stilling til de mest betydende Ændringsforslag og skal blot minde derom, idet jeg slutter med at sige, at med dette Valglovsforslag vil vi lige saa lidt have at gøre, som vi havde at gøre med Valglovsforslaget af 1920.

Korsgaard: Jeg kan i Dag som i Gaar saa nogenlunde nøjes med at henvende Ordet til det ærede Medlem Hr. Krag, som i øvrigt har karakteriseret mig paa en Maade, som kun kan smigre mig. Det ærede Medlem vilde have et Raad, og jeg er altid til Raadighed med gode Raad, saa vidt jeg har dem, ogsaa over for et mindre elskværdigt Medlem af Tinget. (*Krag: Som man raaber i Skoven, faar man Svar!*). Jeg synes, det ærede Medlem raabte saa yndigt, elskværdigt, jeg kan saa godt lide det ærede Medlem, naar det ærede Medlem taler i den Tone, for saa faar man Fornemmelsen af, at saa taler det ærede Medlem rigtig fra Hjertet, men naar det ærede Medlem taler om Valgkredsordningen som i Gaar, har jeg det Indtryk, at det var en mere tillært Maade, det ærede Medlem talte paa, og jeg kan nu bedst lide det, der springer, ud af Naturen.

Men, som sagt, det ærede Medlem Hr. Krag vilde gerne have et Raad med Hensyn til, hvorledes en konservativ Grundlovsmodstander skulde stemme. Heroverfor vil jeg sige, at naturligvis skal man stemme konservativt. Det ærede Medlem kan sikkert ikke mene, at derom kan der være nogen Tvivl. Selv om Partiet Venstre efter en Venstremands Opfattelse begaar nok saa mange Dumheder, vilde det ikke falde det ærede Medlem Hr. Krag ind, stillet over for Spørgsmaalet om, hvorledes vedkommende politisk skulde stemme, at svare andet end: De skal naturligvis vedblivende stemme

Venstre, og er den ene Kandidat ikke god nok, saa se at faa en, der er bedre i dette bestemte Spørgsmaal.

Hvis det ærede Medlem brugte sin Forstand — der er nogle, der siger, at det ærede Medlem har en god Forstand, jeg understreger: der er nogle, der siger det —, vilde det ærede Medlem let kunne finde ud af, at over for Spørgsmaalet, om Grundloven vedtages eller ikke, er det, hvordan den enkelte konservative Vælger stemmer ved det første Valg, praktisk talt ligegyldigt, ja, det er ikke alene praktisk talt, men det er fuldkommen givet ligegyldigt. Jeg beder igen det ærede Medlem om i sine Tanker at bruge Forstanden. Tror det ærede Medlem, at Flertallet af Tilhængere af Grundlovsforslaget kan skifte i dette Ting ved det kommende Valg? Tror det ærede Medlem, at Flertallet i Landstinget kan skifte, selv om alle Konservative gik imod? Hvis det ærede Medlem tror det, saa tror jeg, at han ikke har tænkt synderlig meget over Sagen, for ved en nærmere Eftertanke vil det vise sig, at som det hele ligger, er Sandsynligheden herfor vanvittig ringe. Socialdemokratiet faar allerede i første Omgang et Mandat fra dem, der i Dag er Grundlovsmodstandere — man har jo Lov at haabe, at de vil blive Grundlovsvenner, inden vi kommer til Vejs Ende. De Konservative faar ogsaa et Mandat, over til den Side, der er Grundlovsvenner. Og hvis man betragter Forholdene ude i Landstingskredsene, er der ingen, der med sundt Omdømme kan tro, at der skulde være fjerneste Sandsynlighed for, at Landstingsflertallet med Hensyn til dette specielle Punkt kan blive anderledes, end det er i Dag.

De konservative Vælgere, som vil gaa imod Grundlovsforslaget — og af dem er der en hel Del, derom nærer jeg ingen Tvivl —, skal selvfølgelig gøre deres Mening gældende den Dag, Folkeafstemningen finder Sted, dér og kun dér... Nu smiler det ærede Medlem Hr. Krag; jeg ved ikke, om jeg skal kalde det forstaaende, morsomt, ironisk, eller hvad han vil mene. Men jeg vil gentage, at hvis det ærede Medlem virkelig har en god Forstand, og han vil bruge den, kan han ikke komme til et andet Resultat, end at det er det eneste Sted, hvor man paa dette Punkt som Modstander kan gøre sin Anskuelse gældende, saa det virkelig faar politisk